

РЕШЕНИЕ

№ 380

гр. Стара Загора, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII-МИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми септември през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тодор Минов

при участието на секретаря Деяна Ив. Генова
като разгледа докладваното от Тодор Минов Административно наказателно
дело № 20235530202538 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Обжалвано е наказателно постановление № 22-1228-000412 от
10.03.2022 година на Началник сектор, Пътна полиция Стара Загора в ОД на
МВР Стара Загора, с което на И. С. И., ЕГН ***** е наложено
административно наказание – „глоба” в размер на 100 /сто/ лева, за
нарушение по чл.102, ал.1, т.1, във връзка с чл. 177, ал.1, т.3, б.А от Закона за
движението по пътищата.

В жалбата и в съдебно заседание, чрез процесуалния представител
се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното наказателно
постановление и се моли съда същото да бъде отменено. Претендират се
направените по делото разноси.

Въззиваемият, редовно и своевременно призован, чрез
процесуалния си представител – ст. юрисконсулт Ива Москова излага
становище за законосъобразност на обжалваното наказателното
постановление, като моли съда да потвърди същото. Претендира
юрисконсултско възнаграждение.

Старозагорският районен съд, след като обсъди оплакванията
изложени в жалбата, събраните по делото доказателства и взе предвид

становищата и доводите на страните намери за установено следното:

Жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Видно от приложената по делото прокурорска преписка № 3905/2021 г. по описа на РП Стара Загора / преписка № 1959зм-316/2021 г. по описа на Първо РУ Стара Загора/, на 01.05.2021 г., на основание чл. 356, ал.3 НПК е образувано бързо производство №-зм-316/2021 г. по описа на 01 РУ МВР гр. Стара Загора, срещу С. И. И., за това че на 01.05.2021 г., в гр. Стара Загора е управлявал моторно превозно средство – АТВ марка „Априлия“ без регистрационни табели и № на рама *, което не е регистрирано по надлежния ред , като макар и непълнолетен е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си – престъпление по чл. 345, ал.2, вр. с ал.1, вр. с чл. 63, ал.1, т.4 от НК.

В хода на цитираното бързо производство са били извършени редица процесуално-следствени действия, като с Постановление № 3905/2021 г. от 26.07.2021 г., наблюдаващият прокурор е прекратил наказателното производство на основание чл. 357, ал.1, т.1 от НПК, вр. с чл. 24, ал.1, т.8 НПК, като постановлението е било изпратено на Началник на сектор „ПП“ към ОДМВР – Стара Загора за запознаване и преценка и налагане на административно наказание на И. С. И., съгласно нормите на ЗДвП.

Видно от писмо с вх. № УРИ 122800-21256, постановлението за прекратяване на наказателното производство е било получено в сектор „ПП“ при ОД на МВР Стара Загора на 16.08.2021 г.

С оглед така установените факти, актосъставителят Н. И. С. е възприел, че е налице извършено административно нарушение от страна на жалбоподателя – И. С. И., като е съставил Акт за установяване на административно нарушение № 22-412/22.02.2022 г. за това че на 01.05.2021 г., около 17.55 часа в гр. Стара Загора е предоставил за ползване собственото си МПС – АТВ, марка „Априлия“, № на рама *, на сина си С. И. И., който е неспособен и не притежава свидетелство за управление на МПС, с което виновно е нарушил чл. 102, ал.1 от ЗДвП.

На основание така съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление, в обстоятелствената част, на което АНО е приел, че на 01.05.2021 г., около 17.55 ч., в гр. Стара Загора жалбоподателят е допуснал собственото му МПС-АТВ марка „Априлия“ с рама № * да се

управлява от сина му С. И., който е неправопособен водач – не притежава СУМПС. АУАН е съставен във връзка с постановление №3905/26.07.2021 г., на РП Стара Загора за прекратяване на наказателно производство, образувано по ДП 1959 ЗМ-316/21 г., с което виновно е нарушил чл. 102, ал.1, т.1 от ЗДвП и на основание чл. 177, ал.1, т.3, б. А от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба, в размер на 100 лева.

Гореописаната фактическа обстановка се потвърждава и от показанията на актосъставителя Н. И. С..

При така установените обстоятелства по делото съдът достига до следните правни изводи:

На първо място следва да се посочи, че съществуват два алтернативни начина за образуване на административно-наказателно производство – на основание чл. 36, ал.1 ЗАНН – със съставяне на акт за установяване на извършено административно нарушение и съгласно чл. 36, ал.2 ЗАНН – на основание отказ на прокурора за образуване на наказателно производство или когато такова производство е било прекратено от прокурора и препратено на наказващия орган. В настоящият случай, производството е било образувано по реда на чл. 36, ал.1 ЗАНН – със съставяне на АУАН и същото следва да се счита за образувано на датата на съставяне на последния – 22.02.2022 г. Съгласно чл. 34, ал.1, б. в) ЗАНН „Не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от открИ.е на нарушителя“. Безспорно в случая, като най-късна дата за открИ.е на нарушителя следва да се приеме 16.08.2021г. – датата на получаване на постановлението за прекратяване на наказателното производство при АНО. В тази връзка, АУАН е следвало да бъде съставен до 16.11.2021 г., а в настоящият случай – такъв е бил съставен едва на 22.02.2022 г., след изтичане на давностния срок по чл. 34, ал.1, б.в) ЗАНН – това представлява съществено нарушение на процесуалните правила по налагане на административно наказание и е основание за отмяна на обжалваното НП.

Дори и да се приеме обратната теза – че постановлението за прекратяване на наказателното производство е основание за образуване на АНП по реда на чл.36, ал.2 ЗАНН и датата на неговото постановяване е тази, от която следва да се счете за образувано производството, то в такъв случай

не е спазен давностният срок по чл. 34, ал.3 ЗАНН, тъй като НП е постановено на 10.03.2022 г. – след изтичане на шестмесечния законоустановен срок.

С оглед пълнота на изложението следва да се отбележи, че НП е незаконосъобразно и на материалноправно основание. Нарушението в АУАН, послужил като основание за образуване на АНП е квалифицирано като такова по чл. 102, ал.1 от ЗДвП – като изпълнителното деяние словом е описано като **„предоставил за използване на собственото си МПС на сина си“**. В обжалваното НП, фактическата обстановка е изменена, като АНО е приел, че жалбоподателят **„е допуснал собственото му МПС да се управлява от сина му“**, като в правната квалификация на деянието е добавен и чл. 177, ал.1, т.3 б.А от ЗДвП. Видно е, че в различните етапи на АНП са използвани две различни изпълнителни деяния, които от своя страна предполагат и различни форми на вина. Предоставянето на МПС предполага пряк умишъл, а допускането на управлението на МПС предполага евентуален умишъл или несъзнавана непредпазливост, съобразно конкретните обстоятелства по делото /каквито, впрочем, АНО не е установил/. Действително чл. 53, ал.2 ЗАНН позволява в НП да бъдат изправени нередовности, допуснати в АУАН, но промяната на елементи от фактическия състав на административното нарушение, каквито са изпълнителното деяние и вината, е абсолютно недопустима. Описаното нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН нарушава възможността за адекватна защита на жалбоподателя, което само по себе си е достатъчно основание за отмяна на обжалваното НП.

Предвид гореизложеното, обжалваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 63д ЗАНН, във вр. с чл.143, ал.1 АПК, следва да бъде осъдена ОД на МВР Стара Загора да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски. Възражението на въззиваемия за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, е основателно. Предвид фактическата и правна сложност на настоящото дело, съдът намира за справедливо да присъди разноски за процесуалния представител на жалбоподателя в минимален размер, съобразно чл. 18, ал.2 във връзка с чл. 7, ал.2, т.1 от Наредбата за

минималните размери на адвокатските възнаграждения. Така следва да бъде осъдена ОД на МВР Стара Загора да заплати на И. С. И. сумата от 400,00 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-1228-000412 от 10.03.2022 година на Началник сектор, Пътна полиция Стара Загора в ОД на МВР Стара Загора, с което на И. С. И., ЕГН ***** е наложено административно наказание – „глоба” в размер на 100 /сто/ лева, за нарушение по чл.102, ал.1, т.1, във връзка с чл. 177, ал.1, т.3, б.А от Закона за движението по пътищата, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ОД на МВР град Стара Загора **ДА ЗАПЛАТИ** на жалбоподателя, И. С. И., ЕГН *****, сумата от 400 /четиристотин/ лева представляваща направените разноски по ангажирането на правна помощ по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението от страните пред Административен съд град Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____